

SENTÈNCIA DE 19 DE MAIG DE 2005

Contracte laboral: acomiadament justificat del treballador i els seus requisits.- Prova del caràcter justificat de l'acomiadament del treballador

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Antonio G.G. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat R. SA, en reclamació de la quantitat de 484,15 € en concepte d'havers laborals, de la quantitat de 39.502,84 € en concepte d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda i injustificat, de la quantitat de 15.840,78 € en concepte d'hores extraordinàries, amb els interessos legals corresponents; en lliurament dels butlletins de salari per a la totalitat de la durada de la relació laboral; en regularització prop de la CASS dels salaris meritats; en comunicació a les mateixes persones a les que va assabentar de la baixa del treballador, la data en la que aquesta ha pres efecte, així com la improcedència i la il·legalitat de l'acomiadament.

II.- la societat R. SA es va oposar a les pretensions de la part agent.

III.- Per sentència de data 15 de novembre del 2004, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles secció civil, va desestimar totes les demandes del Sr. Antonio G.G. i absoldre la societat R. SA de totes les pretensions de l'agent, condemnant aquest darrer a pagar les costes processals causades.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. Antonio G.G. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Per contracte de data 22 de gener del 2002, la societat R. SA va contractar els serveis del Sr. Antonio G.G. en qualitat de cap de la secció d'electrònica i foto radio del negoci de l'empresa, per un període d'un any, mitjançant un salari mensual de 3.005,06 € sobre 14 mesos. El dia 27 d'agost del 2002, el Sr. Antonio G.G. va rebre una carta certificada, de data 22 d'agost, notificant-li el seu acomiadament sense termini de preavís ni obligació d'indemnitzar a raó del seu comportament: *"no atenent a les instruccions donades pels vostres superiors, fent comandes més importants de les que l'empresa pot absorbir, i la vostra indisciplina no volent-vos sotmetre a l'autoritat del cap de planta..."*.

II.- El Sr. Antonio G.G. sosté que en realitat, fou acomiadat de manera verbal el dia 23 d'agost quan fou obligat d'abandonar el seu lloc de treball per tres guardes de la seguretat, i que tot el material probatori aportat per l'adversa està viciat de nul·litat.

III.- Consta en autes, un acomiadament per carta certificada, que compleix els requisits formals de l'article 9 del Decret sobre el Contracte de treball del dia 15 de gener de 1974. Pertoca doncs a la part demandant, de provar el que al·lega, és a dir que aquest acomiadament va ésser precedit d'un acomiadament verbal del tot il·legal. Queda acreditat en autes, que el dia 22 d'agost es va produir un incident a conseqüència de la decisió de l'empresa d'anomenar el Sr. Ivan A. responsable de les seccions del Sr. Antonio G.G., i que en negar-se el mateix acceptar aquest nomenament, la Direcció de l'empresa va, l'endemà, decidir acomiadar el treballador. Resulta del testimoniatge dels Srs. Ramon C.J. i Rafael L., que el dia 23 d'agost al matí, es va notificar verbalment al Sr. Antonio G.G., que era acomiadat i que havia de marxar. A més la Sra. Neli V.C., que treballava per una empresa proveïdora del centre comercial R. afirma que el mateix dia 23 d'agost, i no a comptar de la data que va ser efectiu l'acomiadament per escrit com ho pretén R. SA, va rebre un fax comunicant la baixa del Sr. Antonio G.G.. De la mateixa manera, el Sr. Xavier P. responsable de recursos humans de l'empresa R. reconeix que el dia 23 d'agost el Sr. Antonio G.G. el va trucar per demanar-li si estava al corrent de

l'acomiadament que verbalment li havia comunicat el Director de l'empresa, i que el dia 26 d'agost quan va lliurar al treballador una carta en la que l'assabentava que recuperava dies de festes, ja el mateix coneixia que havia estat acomiadat. A més a més d'aquestes declaracions molt clares acreditant l'existència d'un acomiadament verbal, les circumstàncies en que van produir-se els fets del dia 23 d'agost són molt significatives d'un acomiadament d'immediat del Sr. Antonio G.G. En efecte, el Sr. Antonio G.G. ha tingut d'abandonar el seu lloc de treball el dia 23 al matí; la Sra. Sílvia M. va veure passar el recurrent acompanyat d'un guarda de la seguretat; els guardes de seguretat han reconegut que havien demanat al Sr. Antonio G.G., per ordre de la Direcció de l'empresa, de mostrar el contingut de les bosses que duia, en quan aquest comportament no era l'habitual amb el personal del negoci: els mateixos vigilants varen requisar al Sr. Antonio G.G. el seu telèfon mòbil, com ho reconeix el Sr. Ramon C.J. En conseqüència, resulta de tots aquests elements, la prova suficient de que el dia 23 d'agost el matí, l'empresa va acomiadar verbalment el Sr. Antonio G.G. d'immediat, impedit el mateix de continuar la seva feina. L'acomiadament, que sigui fet verbalment o per escrit posa fi a la relació laboral, per tant, en cas d'un acomiadament verbal, s'ha de considerar que la resolució del contracte de treball s'ha fet de manera totalment indeguda, fins i tot si després, l'empresari ha intentat regularitzar aquesta situació il·legal per la notificació posterior d'una carta certificada d'acomiadament. Per conseqüent havent estat l'acomiadament efectuat de manera formalment incorrecta, el Sr. Antonio G.G. té dret a ser indemnitzat per aquesta resolució de forma il·legal de la relació laboral.

IV.- El contracte de treball està regulat per les disposicions del Decret del dia 15 de gener de 1974 i no es pot afegir a la llei. L'article 11 del Decret esmentat només preveu que l'acomiadament injustificat o fet de forma indeguda donarà lloc a una indemnització no inferior a un mes de salari per any de servei a l'empresa. Aquesta indemnització mínima, és la considerada com habitual per la jurisprudència per correspondre en general al perjudici sofert pel treballador il·legalment acomiadat, llevat circumstàncies particulars; i aquesta indemnització és la mateixa que l'acomiadament sigui injustificat o fet de forma indeguda, ja que no es pot acumular una indemnització per cada motiu d'il·legalitat de l'acomiadament, sinó que es tracta d'una reparació financera única, el que fa innecessària de resoldre la qüestió de la justificació o no

del comiat del Sr. Antonio G.G., des del moment que aquest comiat ja està considerat com fet de manera indeguda. Tenint compte d'un salari mensual de 3.505,90 € ($3.005,06 \times 14 / 12$) i de 8 mesos de serveis a l'empresa, el Sr. Antonio G.G. té dret a percebre a títol d'indemnització per acomiadament il·legal, a la quantitat de 2.337,26 € ($3.505,90 / 12 \times 8$). Ara bé encara que sigui realitzat de manera incorrecta, un acomiadament sempre ha de respectar la dignitat del treballador i no ha de presentar actuacions que humilien l'acomiadat. En cas d'autes, la intervenció dels vigilants de la seguretat del negoci, l'escorcoll del Sr. Antonio G.G. pels mateixos, la comunicació als proveïdors del negoci, des del dia 23 d'agost, per fax, de la baixa del Sr. Antonio G.G., el comis immediat del telèfon mòbil del treballador, constitueixen mesures de desprestigi, que han originat per l'acomiadat, un perjudici moral suplementari que s'ha de reparar per un mes de salari mes, per any de servei a l'empresa. En canvi no sembla oportú condemnar l'empresa a comunicar a les persones a les que va assabentar de la baixa del Sr. Antonio G.G., la il·legalitat de l'acomiadament, atès que el document comunicat no conté cap greuge o fet deshonorífic imputat al treballador.

V.- Pel que fa a la reclamació de l'actor en concepte d'hores extraordinàries, s'ha de desestimar les pretensions del Sr. Antonio G.G., atès que en el seu escrit de demanda, el mateix reconeix que desenvolupava un càrrec de confiança que romania exclòs de la normativa legal sobre la durada del treball, així com ho enuncia l'article 15a del Reglament laboral i com està estipulat en el contracte firmat entre les parts, que precisa que *"Tenint l'empleat un càrrec de confiança dins de l'empresa, per la natura del treball que ha de prestar, no es considera convenient establir de manera estricta la jornada laboral"*.

VI.- Respecte als havers laborals, la discrepància afecta la part proporcional de la paga de desembre. Encara que el descompte efectuat per l'empresa sigui molt difícil a entendre, se'n desprèn que en concepte de salari el treballador va percebre més que li pertocava. En efecte, el salari corresponent als 27 dies del mes d'agost ascendeix a la quantitat de 2.617,31 € ($3.005,06 / 31 \times 27$) i la part proporcional de la paga de desembre, a la quantitat de 968,29 € ($3.005,06 / 6 \times 2$), en quant la societat R. SA va pagar al Sr. Antonio G.G., per ambdós conceptes, l'import de 4.886,44 €. S'ha doncs de desestimar la demanda de l'actor.

VII.- El contracte de treball firmat per les parts, estipula que en contrapartida del treball prestat, l'empleat rebrà mensualment un salari de 3.005,06 €. Aquest import correspon doncs al salari net que ha de percebre el treballador i no al salari brut en contra del que considera la sentència de primera instància. No és negat per la societat R. que l'empresa declarava a la CASS el salari net del Sr. Antonio G.G. i no el salari brut com hi està obligada per l'article 12 del Reglament Financer de la CASS. Per tant s'ha de condemnar la part recorreguda a regularitzar aquesta situació prop de l'entitat social.

VIII.- En matèria laboral, és costum, encara que les pretensions del treballador s'hagin estimades només parcialment, de posar les costes processals a càrrec de l'empresari.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs d'apel·lació del Sr. Antonio G.G.; **revocar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 15 de novembre del 2004; **condemnar** a la societat R. SA a pagar al Sr. Antonio G.G., la quantitat de 4.674,52 € en concepte d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda, amb els interessos legals a comptar de la contesta a la demanda; i a regularitzar prop de la CASS, els salaris meritats pel Sr. Antonio G.G., a raó del salari brut i no del salari net percebut; **absoldre** la societat R. SA de totes les altres pretensions de la part agent; **condemnar** la societat R. SA al pagament de les costes processals d'ambdues instàncies.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-